

Ювілей

ПАМ'ЯТІ ОКСАНИ ЄВГЕНІВНИ БОРОВОЇ

18 лютого 2013 року виповнився один рік, відколи передчасно пішла із життя професор кафедри дитячої хірургії Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького Борова Оксана Євгенівна.

Оксана Євгенівна Борова народилася 18 квітня 1951 року у сім'ї медиків у м. Рівне. Її дитинство проходило у родині, де панував патріотичний дух та свято шанувалися національні традиції. Дідусь Оксани Євгенівни, колишній офіцер царської армії, кавалер 4-ох Георгієвських хрестів, Боровий Максим Михайлович був отаманом 1-го Волинського полку УНР, за що був згодом знищений під час першої хвилі репресій НКВС у 1940 році. Батько Оксани Євгенівни заслужений лікар України, доктор медичних наук, професор Боровий Євген Максимович, життя якого обірвалося у 2004 році, був одним із корифеїв хірургії України, мав значний вплив на формування у доньок зацікавлення до медицини і хірургії зокрема, та плекав у своїх дітей любов до рідної землі, традицій народу. У родині Борових до сьогодні реліквією є "Кобзар" Т. Шевченка 1893 року видан-

ня, що випадково врятував життя батькові, Боровому Є.М., тогочасному солдату Червоної Армії у роки II світової війни під час одного із боїв на Закарпатті. Батько носив цю дорогу йому книгу в солдатській шинелі до кінця війни, беріг усе своє життя.

У 1974 році Оксана Євгенівна із відзнакою закінчила педіатричний факультет Львівського державного медичного інституту. Під час навчання в інституті була активним членом наукового студентського гуртка, виступала із доповідями на всесоюзних наукових студентських конференціях. Від 1974 до 1977 року навчалася у клінічній ординатурі за спеціальністю "дитяча хірургія" на кафедрі дитячої хірургії Львівського державного медичного інституту. Після закінчення клінічної ординатури повернулася працювати у Рівненську обласну дитячу клінічну лікарню, де працювала від 1977 до 1990 року спочатку лікарем-ординатором, а згодом завідувачем відділення дитячої хірургії, заступником головного лікаря з лікувальної роботи. Від 1983 до 1985 року навчалася в аспірантурі за спеціальностями "дитяча хірургія" та "дитяча анестезіологія" на кафедрі дитячої хірургії II Московського медичного інституту імені М.І. Пирогова. У 1985 році блискуче захистила кандидатську дисертацію "Парентеральне харчування дітей після оперативних втручань на органах черевної порожнини" у Москві, науковим керівником якої були д.мед.н., професор Міхельсон В.А. та д.мед.н., професор Степанов Е.А.

У 1990 році Оксана Євгенівна переїхала у Львів. Відтоді вона працювала на кафедрі дитячої хірургії Львівського державного медичного інституту. У 1995 році їй було присвоєно наукове звання доцента. Особисті риси Оксани Євгенівни, її щирість, доброзичливість, людяність разом зі значним досвідом, професіоналізмом та працьовитістю допомогли їй за дуже короткий проміжок часу отримати загальне визнання, повагу і любов серед колег, співробітників і пацієнтів. Від 1997 року була призначена обласним дитячим хірургом Головного управління охорони здоров'я Львівської обласної державної адміністрації. На цій посаді Оксана Євгенівна пропрацювала до останніх днів, постійно піднімаючи рівень дитячої

хірургії Львівської області. Завдяки її ініціативі та наполегливості у 2003 році на кафедрі дитячої хірургії був відкритий курс факультету післядипломної освіти Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького зі спеціальності "Дитяча хірургія, травматологія та ортопедія", який вона й очолила. На кафедрі і надалі навчаються лікарі-інтерни, проходять спеціалізацію та підвищення кваліфікації лікарі. У 2007 році захистила докторську дисертацію на тему "Сучасні технології діагностики, лікування та профілактики післяопераційних інфекційних ускладнень у новонароджених та дітей раннього віку з природженими вадами травного тракту". У 2009 році їй було присвоєне звання професора. Вона була дійсним членом Європейської асоціації дитячих хірургів (EUPSA), Асоціації хірургів України, Асоціації дитячих хірургів України, Західноукраїнської асоціації торакальних хірургів.

Професор Борова Оксана Євгенівна була чуйним та турботливим лікарем, вимогливим, але об'єктивним педагогом, талановитим дослідником та новатором. Лекції професора завжди відрізнялися блискуче підібраним матеріалом, були наповнені цікавими новинками із конкретних тем. Оксана Євгенівна завжди гуртувала біля себе талановиту молодь, сприяла впровадженню у повсякденне життя новітніх методів діагностики та лікування. За її безпосередньої підтримки у практику хірургічних відділень Львівської обласної дитячої клінічної лікарні були впроваджені малоінвазійні методи діагностики та лікування вродженої та набутої хірургічної патології у дітей. На базі лікарні був створений Центр малоінвазійної хірургії дитячого віку та хірургії новонароджених. Оксана Євгенівна була постійно на сто-

рожі здоров'я, врятувала не одне дитяче життя. У будь-яку хвилину приходила на допомогу медикам і пацієнтам. Власним прикладом постійно спонукала колег до підвищення свого професійного рівня на різноманітних майстер-класах, конференціях та з'їздах, вивчала досвід провідних клінік дитячої хірургії України (Київ, Дніпропетровськ, Запоріжжя) та Європи (Франція - Париж, Страсбург, Ліон; Польща - Варшава, Краків; Угорщина - Дебрецен; Росія - С.-Петербурґ, Москва). Завдяки її природній відкритості та доброзичливості були налагоджені контакти кафедри та клініки дитячої хірургії із провідними фахівцями Європи. За ініціативи та безпосереднього керівництва Оксани Євгенівни у Львові систематично проводили обласні конференції з актуальних питань дитячої хірургії, а у 2003 та 2009 роках - конференції із міжнародною участю, де поряд із корифеями вітчизняної дитячої хірургії приймали участь визнані фахівці нашої галузі із Польщі, Франції, Німеччини, США, Білорусі та Росії. Професійні інтереси Оксани Євгенівни були дуже широкими: хірургія новонароджених, гнійно-септична хірургія, торакальна та абдомінальна хірургія. Оксана Євгенівна була автором понад 120 наукових праць, серед яких 3 монографії та 1 патент. Під її керівництвом ряд науковців захистили дисертаційні роботи та отримали науковий ступінь. Її щирими материнськими порадами користувалися усі. Пам'ять про неї зберігатимуть її пацієнти - діти, яким золоті руки хірурга повернули здоров'я і радість життя, друзі, колеги-медики та прості люди, яким вона завжди старалася допомогти. А сьогодні минув рік, як її немає серед нас, як перестало битись це любляче і дороге усім серце.

Колектив кафедри і клініки дитячої хірургії, співробітники Львівської обласної дитячої клінічної лікарні "Охматдит".